

concilies en in geschriften elkaar bestreden en verketterden. Dit weten wij door berichten van Chineesche pelgrims, die in de eerste eeuwen van onze jaartelling telkens weer naar Indië trokken, om daar de heilige plaatsen te bezoeken en dan met tal van Soetra's en reliquiën terug keerden. Hun verhalen zijn langen tijd onze voornaamste bron van kennis geweest omtrent de verspreiding van het Boeddhisme. De laatste tientallen jaren echter zijn er in Midden Azië tal van ontdekkingstochten gedaan en archeologische onderzoekingen en opgravingen verricht. Mannen als Chavannes, Pelliot, Sir Aurel Stein, von le Cocq, Sven Hedin en nog anderen hebben ons een schat van gegevens verschaft, die een geheel nieuw licht werpen op de geschiedenis der volken, die daar gewoond hebben en op den loop der beschaving in die streken. Het door hen bijeengebrachte materiaal is zoo omvangrijk, dat het nog wel jaren duren zal, voor het geheel bewerkt is. Enkele feiten staan echter nu reeds vast en wij weten vrij zeker, dat het Boeddhisme in Thibet tijdens de regeering van koning Srong-Tsan-Gam-Po, die van 617 tot 638 regeerde, zijn intrede heeft gedaan. Deze vorst had twee gemalinnen: de Chineesche prinses Wen Ch'eng, dochter van keizer T'ai Tsoeng der Tiang dynastie en de Nepalsche prinses Brikoeti, dochter van koning Amçubarman. Beiden waren ijverige aanhangsters van Boeddha. Zij wisten den koning te bewegen, zijn eersten minister naar Indië te zenden, van waar deze met een aantal Soetra's terug keerde, die in het Thibetaansch werden vertaald, wat tevens aanleiding was tot het vaststellen van een Thibetaansch alfabet. Het dankbare nageslacht heeft de vrome vrouwen als de groene en de witte Târâ een plaats in het weidsche Thibetaansche Pantheon aangewezen. Merkwaardig is het, dat in deze oude traditie naast Indië ook China genoemd wordt. Ongetwijfeld heeft het eerste land den grootsten invloed op de ontwikkeling van het Boeddhisme in Thibet gehad. Telkens weer worden de namen van Indische priesters en voorgangers vermeld. Dat echter ook China er deel aan heeft gehad, kan moeielijk betwijfeld worden. Verdere nasporingen op dit nog weinig ontgonnen gebied zouden misschien waardevolle resultaten kunnen opleveren.

(In het volgende nr. het slot van dit artikel, geïllustreerd.)